

Pomoc má mnoho tváří

Magazín Diakonie ČCE | podzim 2021

Irena Johanka Savková, ředitelka ostravské speciální školy:

Naše škola je často pro rodiče dětí s těžkým postižením poslední záchrana

- 2 Zamyšlení
Aby na tomto světě bylo víc prostoru a lásky
- 3 Rozhovor s Milanem Černým:
Jsme výjimeční v tom, že pracujeme
s dětmi s těmi nejtěžšími postiženími
- 6 Stavíme Nový domov pro dospělé autisty
- 7 Reportáž:
V Ostravě Hrabůvce se otevřela
nová speciální škola
- 10 Putování s Diakonií: Výlet do Plzně
- 11 Sbíрка Diakonie na pomoc lidem zasaženým
tornádem vynesla více než 27 milionů korun
- 13 Krizový fond Krabice online
pomáhá rodinám v nouzi

Pomoc má mnoho tváří

Magazín Diakonie ČCE pro zaměstnance i širokou veřejnost. Vychází 4x ročně. Vydává Oddělení komunikace Diakonie ČCE, Belgická 22, 120 00 Praha 2, ok@diakonie.cz **Redakční rada:** Vendula Janů, Ivo Mareš, Martina Pecinová, Adam Šůra, **Grafická úprava a sazba:** Tereza Savická
Foto: archiv Diakonie, Renáta Veselská, pixabay.com, Obálka: Renáta Veselská Fotím-lidi.cz

Za monitoring médií děkujeme společnosti NEWTON Media.

Vážení a milí čtenáři,

věštit neumím, přesto si dovoluji vyslovit přání, aby se letošní školní rok vyvedl lépe než ten loňský. Ledasco sice umíme dělat na dálku, a to i výuku, ta však ztrácí cosi podstatného, když žáci a učitelé nejsou pospolu. Zvláště to platí o našich speciálních školách. Jak se dočtete v reportáži tohoto magazínu, nutnou součástí vzdělávání pro žáky s těžkými hendikepy jsou například i častá rehabilitační cvičení. Ta na dálku provádět skutečně nejde. Po prázdninovém odpočinku proto budme vděční za každou společnou chvíli. Ostatně nové a odvážné počiny se rodí vždy ve společenství a neobejdou se bez spolupráce. I o tom pojednává magazín, který právě držíte v ruce.

Inspirativní čtení vám přeje

Jan Soběslavský, ředitel Diakonie ČCE

PODZIMNÍ ZAMYŠLENÍ

*Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně;
neboť takovým patří království nebeské.*

Matoušovo evangelium 19,14

Každý rodič vám jistojistě potvrdí, že není nic horšího než nemocné dítě. Když je ten tvoreček, kterého milujeme a pečujeme o něj, zmítán bolestmi, a my bezradně trpíme s ním. Mnoho rodičů si vůbec neumí představit, jaké to je vychovávat dítě, které je od narození provázené tělesným nebo mentálním hendikepem. Ale vězte, že i takové dítě se umí smát, plakat, umí žít život, byť v rámci svých možností. A láska a péče rodiče takového dítěte není o nic menší.

Právě na dětech ukazuje Ježíš v evangeliu, že člověk, byť malý či nemocný, je milován a patří mu místo v říši Boží lásky. A nikdo nemá moc ani právo jakéhokoli takového člověka vymezovat, odstrkovat nebo dokonce ponižovat. To je hlavní a univerzální poselství Ježíšových slov a tedy výzva křesťanského přesvědčení do lidského života. I ti nejmenší, bezbranní, v očích druhých rádoby bezcení, mají stejné místo v poli nejen Boží, ale i lidské lásky.

I proto učitelky a učitelé v diakonických školách podporují a vzdělávají naše děti. Aby na tomto světě bylo víc prostoru pro lásku. Děkuji jim za to.

■ Štěpán Brodský

Máme u nás žáky, které ve státní škole odmítnou

S ředitelem Milanem Černým o rozšiřování školy pro děti s těžkým postižením a skvěle fungující komunitě rodičů

Před deseti lety se přes známou dozvěděl, že [pražská speciální škola Diakonie hledá ředitele](#). Vzdělání na takovou pozici měl, zkušenosti ne. Pracoval do té doby v poradenské firmě, kde ho to ovšem moc nebavilo. „Mám rád výzvy a tušil jsem, že se jich v Diakonii nabízí požehnaně,“ vysvětluje [Milan Černý](#), proč se nakonec pro Diakonii rozhodl. Jedné z největších výzev čelí právě teď: michelská speciální škola V Zápolí potřebuje nutně rekonstrukci, aby vůbec mohla fungovat dál.

Proč se musí škola V Zápolí zrekonstruovat a nemůže zůstat tak, jak je?

Bez zásadní rekonstrukce je naše škola ohrožená ve svém fungování. Dostali jsme se už na hranici toho, co tahle budova zvládne. Pokud by rekonstrukce neproběhla, museli bychom školu zavřít. A to by po třiceti letech jejího fungování byla velká škoda. Po rekonstrukci z ní ale bude pěkná a funkční budova vhodná pro děti s těžkými hendikepy. A co přinese našim dětem? Za zásadní věc považuju to, že se nám zvýší kapacita. V Zápolí také potřebujeme tělocvičnu, ta nám aktuálně zoufale chybí. Děti si uvnitř vlastně nemají moc kde hrát. Pro naše autistické žáky nám zase chybí speciální místnost, kde bychom je mohli

v bezpečí zklidnit, když dostanou záchvat. Plánujeme i cvičnou kuchyňku, protože chceme naše žáky učit co největší samostatnosti – to je naše priorita, aby se po odchodu z naší školy dokázali o sebe co nejlépe postarat.

Kolik žáků škola pojme, když ji rozšíříte?

Dvakrát víc než nyní. Aktuálně jich máme 48, po rekonstrukci to bude ke stovce. Uvažujeme také o tom, že by se nám sem mohla vejít i praktická škola. V nové budově bude rovněž mateřská škola a přípravný stupeň základní školy, který oddělíme od ostatních tříd.

pokračování na další straně

Tím dáme rodičům předškolních dětí čas a prostor vyrovnat se s tím, že mají dítě s postižením. Byl by to takový jejich chráněný svět.

Jak představa nové školy vznikala?

Nejprve jsme to promýšleli ze všech stran se všemi učiteli. Bavili jsme se o tom, jak chceme, aby škola vypadala, jak velké třídy potřebujeme apod. Jeli jsme se podívat i do jiných škol, hledali jsme inspiraci, kde se dalo. Pak vznikly první náčrty, taková studie, kterou jsme s učiteli ještě připomínkovali. Teď už připravujeme projekt, řešíme stavební povolení a začali jsme na rekonstrukci shánět peníze.

Jak se peníze na tak velký projekt shánějí?

Pro mě je to vlastně úplně nová zkušenost a velké dobrodružství. Paradoxně proto, že působíme v Praze, velmi bohatém regionu, máme trochu smůlu: nedosáhneme na investiční dotace z Evropské unie. Těch zhruba 10 milionů, které nám chybí, musíme získat jinak. Nejprve se vždycky obracíme na rodiny našich žáků, které oslovíme s prosbou o pomoc. Někteří nám přispějí, jiní informace o rekonstrukci šíří ve svém okolí. Oslovil jsem také firmy, které nás už v minulosti podpořily. Štěstí zkouším i u česko-vietnamské společnosti s tím, jestli pro nás nechtějí uspořádat sbírku. Naši školu totiž navštěvují 4 vietnamští žáci. Přispět na rekonstrukci naší školy ale může

Milan Černý

kdokoli. Na našich webových stránkách máme darovací formulář, přes který je možné poslat jakýkoli finanční příspěvek.

Komunita rodičů
funguje skvěle. Jsme
na jedné lodi.

Jeden velký projekt
už za sebou máte,
a to novou školní
zahradu.

Jsme na ni ohromně
pyšní. Pomohly nám
s ní rodiny našich

dětí. Tatínek jednoho našeho žáka třeba přijel na zahradu s bagrem a zbavil ji všech betonových prvků, jiný nám zase daroval 50 000 korun. V podstatě každý rodič nám v rámci svých možností pomohl a toho si ohromně vážím. Postupně jsme dali dohromady potřebnou částku a vytvořili zahradu se spoustou zvukových hraček, se skluzavkami, trampolínou i různými prvky pro rozvíjení pohybových dovedností. Nechybí místo k odpočinku a hezký altánek. Taky se povedl kus chodníku, kde mohou děti jezdit na kolech a koloběžkách – to je totiž baví nejvíc.

A je běžné, že se rodiče takto zapojují?

Ano, komunita rodičů našich dětí funguje skvěle. Vědí totiž, že co si neuděláme sami, to prostě nebudeme mít. Že to za nás nikdo neudělá. Jsme na jedné lodi a oni to naštěstí chápou a školu svých dětí podporují. Samozřejmě ale mají i obavy. Musíme totiž například vyřešit, kam v době rekonstrukce školy umístíme naše žáky. Zkusíme oslovit školy v sousedství, jestli by nám třeba jednu dvě třídy po cca šesti až osmi dětech nevzaly. Nebude to snadné, ale říkám si, že děláme dobré věci a že se nám to musí nějak vrátit. Víme, že nás na cestě za novou školou potká hodně překážek, věřím ale, že je překonáme a že to všechno zvládneme.

Ve škole

pokračování na další straně

cb V pražských speciálních školách Diakonie se vzdělávají děti s mentálním postižením, děti s autismem i s více vadami. Součástí je i mateřská škola speciální a také internát.

Když se ohlédnete za všemi těmi roky v Diakonii, jaké pro vás byly?

Za těch deset let to vlastně bylo každou chvílí jiné. Když jsem nastoupil do školy na Praze 5, fungovalo tam několik učitelských týmů, které dělaly jen to, co bylo nejlepší pro jejich třídu. A každý měl pocit, že právě jeho třída to má ze všech nejtěžší. Učitelé i rodiče navíc měli pocit, že jsem jim tu školu přišel zavřít. Takže první, s čím jsem se musel poprat, bylo přesvědčit je, že jsem školu nepřišel zavřít, ale rozvíjet ji. A že škola může být opravdu dobrá, když budeme spolupracovat. Časem se podařilo získat sponzory, učitelé byli aktivní, a protože svoji práci měli a mají rádi, podařilo se nám školu společně posunout. Po 4 letech potom přišla další výzva – dostal jsem nabídku řídit speciální

školu na Praze 10 ve Strašnicích a později i na Praze 4 v ulici V Zápolí.

Jsou podle vás pražské speciální školy něčím výjimečné?

Určitě jsme výjimeční v tom, že pracujeme s dětmi s těmi nejtěžšími postiženími. Máme u nás žáky, které by například do státních speciálních škol nikdy nevzali. Jsme ale jedineční také v tom, že jsou našimi zaměstnanci lidé, kteří tuhle práci chtějí dělat, chtějí se učit od sebe navzájem a být si oporou. A to se nám, myslím, daří. Každý z nás do toho něco přináší. A já věřím tomu, že to potom přechází i na naše žáky a jejich rodiče.

■ Ptala se Vendula Janů

Čeho rekonstrukcí dosáhneme?

Počet žáků	48	→	100
Běžné učebny	6	→	13
Speciální učebny	0	→	4

- Navýšení kapacity
- Vytvoření zázemí pro práci s dětmi s autismem
- Bezbariérový přístup
- Energetické úspory

Domov pro dospělé autisty

Středisko Diakonie Praha buduje nový domov pro dospělé autisty. Domov bude fungovat 365 dní v roce, 24 hodin denně a poskytne stabilní zázemí pro dospělé klienty s těžší formou autismu a s trvalým bydlištěm v Praze. Vznikne jako dostavba stávající budovy v pražských Stodůlkách, kde už fungují i další sociální služby. Projekt, jehož patronkou je Mahulena Bočanová a Kateřina Sokolová, můžete podpořit přes sbírkové konto 20001-127747339/0800. www.novymdomov.diakonie.cz.

Olympik v Diakonii Písek

Letošní letní olympijské hry v Tokiu máme za sebou. A v našem domově pro seniory v Písku se fandilo o sto šest. Jak by ne, když mezi sebou mají pana Antonína, který se olympijských her v Tokiu zúčastnil už v roce 1964. Byl členem týmu ve stíhacím závodě družstev v dráhové cyklistice na 4 000 m a společně obsadili parádní 5. místo. Jsme rádi, že se s námi podělil o své zážitky a dojmy. Při promítání fotografií se dokonce na jedné z uvítacího ceremoniálu na stadionu poznal.

Pomáháme ohroženým dětem

Děti žijící v sociálně znevýhodněných podmínkách se nejčastěji potýkají s nedostatečnou podporou a motivací ke studiu a s nízkou počítačovou gramotností. Problémy bývají i v komunikaci mezi školou a rodinami. Ve Vrchlabí, Jilemnici, Jaroměři a Vsetíně proto spouštíme nový projekt, v němž nabízíme jak různé motivační a podpůrné programy pro děti, tak i spolupráci se školami. Projekt realizujeme výhradně za peníze individuálních dárců z Krabice online.

Pod jednou střechou

Speciální škola Diakonie v Ostravě otevřela novou pobočku v Hrabůvce. Školní třídy budou součástí unikátního centra, které nabídne rodinám s těžce postiženými dětmi většinu potřebných služeb na jednom místě.

Miloš Svoboda poznal, co obnáší pečovat sám o syna s těžkým hendikepem. Davídka, který vyrůstal v dětském domově, si s manželkou vzali do pěstounské péče, když mu bylo dva a půl roku. Chlapec se projevoval jako chytré a veselé dítě a u Svobodových se hned cítil jako doma. Nedlouho po jeho třetích narozeninách ale přišel tragický zlom. Davídek nešťastnou náhodou spadl do bazénu. Topil se skoro deset minut. Lékařům se ho sice podařilo zachránit, nedostatek kyslíku ale chlapcův mozek hluboce poškodil. Davídek se probudil do takzvaného vigilního kómatu, kdy člověk sice bdí, nevládne však ani tělem, ani myslí, a ve všem je odkázán na pomoc druhých. Svobodovi o něj pečovali všemi silami, příchod těžce postiženého dítěte do rodiny však vydrží jen málo partnerství. Stalo se to i Svobodovým. S chlapcem zůstal jen Miloš.

Od rána do večera taxikář

Z počátku nebylo jisté, zda je poškození Davídkova mozku nevratné. Miloš Svoboda proto spolu s intenzivní celodenní péčí o syna nastudoval a vyzkoušel mnoho rehabilitačních i léčebných postupů, včetně těch zahraničních. Po několika letech vytrvalého úsilí se smířil s tím, že chlapcův stav se může zlepšit jen v drobnostech, ne celkově. Nabral ale obrovské množství zkušeností včetně té základní, kterou má každý rodič těžce postiženého dítěte: stává se z něj pečující taxikář na celodenní úvazek.

Neustále své dítě někam převáží - ráno do školy, pak na rehabilitace, do poraden, k lékařům. Specializované vyšetření v Praze znamená pro Ostraváky dohromady osm hodin na cestě plus dvě hodiny v čekárně. Rodič přitom musí dítě krmit, převlékat, přenášet a myslet na desítky různorodých detailů, které se při péči o postiženého nesmí podcenit.

„Lidé udělají pro svoje dítě vše možné, aby mu pomohli, což je úžasné,“ říká Miloš Svoboda. Neustálé přejíždění od jedné služby k druhé je podle něj ale obrovsky zatěžující. Na další členy rodiny, vlastní práci, na sebe

má pečující člověk čas jen pozdě večer nebo nad ránem, kdy má spíš spát či relaxovat. Řešení přitom v teorii není zas tak složité: sdružit všechny potřebné služby na jednom místě, a tím rodinám ušetřit čas i starosti.

Miloš Svoboda

Miloš Svoboda se to rozhodl uskutečnit v praxi a stál u zrodu několika rehabilitačních center. Opíral se přitom o manažerské zkušenosti, které dříve nabral při vedení úspěšného rodinného podniku. Nejblíže ideálu mít vše potřebné „pod jednou střechou“ se teď blíží nově vzniklé Centrum Arcada v Ostravě Hrabůvce. Vedle poradenství a špičkových rehabilitačních služeb pro neurologická onemocnění je totiž jeho součástí i speciální škola. Zřizuje ji Speciální škola Diakonie v Ostravě.

Hodně fyzického cvičení

Úkolem speciálních škol je vzdělávat. Pokud ale jejich žáci mají těžká, často fyzická i mentální postižení zároveň, musí být součástí výuky i různá intenzivní rehabilitační cvičení a terapie.

pokračování na další straně

 Speciální škola
v Ostravě vznikla
v roce 1994.

Od roku 2005 se začala
rozrůstat o odloučená
pracoviště. Nyní tak
působí ve Vítkovicích,
Hlučíně, Porubě
a nejnověji v Hrabůvce.
Důvodem růstu je
dostupnost – aby byla
škola blíže rodinám, které
ji potřebují. Dohromady
školu navštěvuje asi
sedmdesát žáků s
těžkým postižením či
autismem.

Aby se děti posouvaly, naučily se komu-
kovat s okolím, někdy třeba i trochu číst a
psát, potřebují i hodně fyzického cvičení,
které je jim upraveno na míru.

O to se na všech pobočkách ostravské
speciální školy snaží maximálně. Jak ale říká
ředitelka Irena Johanka Savková, potřeby
dětí nejsou z vlastních sil schopni pokrýt,
i když se škola snaží jít nad rámec svých
povinností. Má například smlouvu s externím
fyzioterapeutem, který dvakrát či třikrát do
týdne navštíví některou z tříd. Pro sedmdesát
žáků, kteří ostravskou školu dohromady
navštěvují, je to ale pochopitelně málo. Váží
se k tomu též typicky české komplikace
spojené s administrativou a financováním.
Podle našich zákonů fyzioterapie spadá pod
zdravotnictví, má se tedy poskytovat ve
zdravotnických zařízeních, ne ve školách.
Speciální škola tudíž svého fyzioterapeuta
nemůže zaplatit z prostředků, které dostává
od ministerstva školství. Peníze tak musí
shánět jinde. „Znamená to neustále psát
nějaké zvláštní projekty, které taky nemusí
vyjít,“ dodává k tomu ředitelka Savková.
Ihned proto kývla na nabídku Miloše Svobody,
když se ukázalo, že v Centru Arcada bude
dost místa i pro školní třídy. Ostatně vzniklo
v budovách bývalé sídlištní základky.

V jednom areálu tak probíhá výuka, intenzivní
rehabilitace, poradenství. Na konzultace
sem přijíždějí i specialisté ze vzdálených
nemocnic. Zaměstnanci Arcady také rodičům
poradí, které nadace jim pomůžou financo-
vat náročnou péči.

Prostor pro budoucí rozvoj

V Hrabůvce našla ostravská škola Diakonie
velmi pěkné prostory. Zatím je ale vše na
začátku. Ve třídách už probíhá výuka, mají
však holé stěny a chybí jim útulnost. Přece
jen se nalézají v bývalé sídlištní základní
škole, s jejímž rozvojem už se nepočítalo.
Hodně investic i práce si také vyžádá
plánované dobudování muzikoterapeutické
a rehabilitační místnosti. Třídám též chybí
dostatek speciálních židlí a lavic vhodně
upravených pro žáky s těžkým postižením.
Ivana Sobková, která pobočku v Hrabůvce
vede, se ale budoucnosti nebojí. Před deseti
lety zakládala pobočku ostravské školy
v Porubě a deset let stála v jejím čele. Těší
se, že teď může svoje zkušenosti uplatnit na
novém místě. „Máme tu hodně místa a roz-
lehlou zahradu. To je velké plus pro budoucí
rozvoj školy,“ říká.

■ Adam Šůra

Irena Johanka Savková při zahájení školního
roku, foto Renáta Veselská Fotím-lidi.cz

Plzeň je město mnoha nej. Západočeská metropole na soutoku čtyř řek toho nabízí mnoho na dvoudenní rodinný výlet. Až objevíte všechny plzeňské skvosty, můžete si dát skvělý oběd v diakonické restauraci Kačaba a vyrazit na nákupy outletového oblečení světových značek do obchodů Second Help, které pomáhají lidem se zdravotním znevýhodněním.

VELKÁ SYNAGOGA

Velká synagoga je největší synagoga v Česku.

Jde zároveň o druhou největší synagogu v Evropě (po budapeštské) a pátou největší na světě. Stavba v maursko-románském slohu zdobená orientálními prvky byla dokončena v roce 1893

a mělo by se do ní vejít až 2.500 lidí. Dnes je vzpomínkou na početnou plzeňskou židovskou komunitu, která byla zlikvidována nacisty během druhé světové války.

ZOO A BOTANICKÁ ZAHRADA

Druhá nejstarší ZOO v České republice chová nejvíce živočišných druhů ze všech ZOO v Česku a spolu s botanickou zahradou tvoří unikátní biopark. V těsném sousedství ZOO se nachází DinoPark s ozvučenými modely dinosaurů v životní velikosti a lochotínský amfiteátr, největší přírodní amfiteátr Česka.

Více informací na: www.zooplzen.cz

TECHMANIA SCIENCE CENTER

Místo plné poznání, objevování a experimentů v areálu podniku Škoda Plzeň, kde můžete důkladně prozkoumat řadu matematických a fyzikálních přírodních jevů. I v Techmanii najdete plzeňské nej – první a jediné 3D planetárium v ČR.

Více informací na: www.techmania.cz

PLZEŇSKÝ PRAZDROJ

Pivo je to hlavní světové plzeňské nej. Právo várečné bylo Plzeňákům udělené králem Václavem II. už v roce 1295. Areál Plzeňského Prazdroje je i významnou evropskou industriální památkou. Navíc tam můžete ochutnat i suroviny, ze kterých se slavný ležák vyrábí.

A PLZEŇ TOHO NABÍZÍ MNOHEM VÍC...

Celý výlet a další tipy na putování po Česku najdete na www.diakonie.cz.

#PUTOVANISDIAKONII

Jak pomáháme po tornádu

Bezprostředně po tornádu na Jižní Moravě Diakonie vypsal veřejnou sbírku, ve které se na konci srpna podařilo vybrat přes 27 milionů Kč.

Středisko humanitární a rozvojové spolupráce Diakonie působí už od konce června v obci Hrušky, kde jsme během letních prázdnin vyplatili 87 domácnostem finanční pomoc v celkové výši 14, 252 milionu Kč.

Diakonie rozdělila již v červenci v prvním kole pomoci každé ze zasažených domácností finanční dar ve výši 50–150 tisíc Kč podle rozsahu škod. V polovině srpna pak proběhlo druhé kolo finanční pomoci, kde získaly příspěvek 150 tisíc Kč ty domácnosti, které byly více postižené.

Kromě finanční pomoci postiženým rodinám ze sbírky organizuje Diakonie dobrovolnickou pomoc na místě. V prvních dvou týdnech po tornádu odpracovalo 34 dobrovolníků Diakonie v zasažené oblasti přes 1 000 hodin. Do konce srpna se do prací v Hruškách zapojilo 53 dobrovolníků Diakonie.

Společně s dalšími 9 organizacemi, které pořádaly sbírky, uzavřela Diakonie dohodu o koordinovaném postupu pomoci lidem

v obcích postižených tornádem. Smyslem dohody je, aby pomoc v této fázi byla plošná, spravedlivá a co možná nejrychlejší.

„Asi poprvé v historii se podařila domluva mezi organizacemi na společném postupu pro efektivní a smysluplnou pomoc přímo na místě, což vnímám velice pozitivně,“ upřesňuje Kristina Ambrožová, ředitelka Střediska humanitární a rozvojové spolupráce.

Jaký je plán pro další týdny?

Na podzim chystáme třetí kolo finanční podpory, kterou budeme vyplácet cíleně jen domácnostem v těžké finanční a sociální situaci (např. osaměle žijícím seniorům, kteří se nemohou spolehnout na pomoc rodiny).

Přímo v Hruškách je trvale přítomen koordinátor dobrovolníků Jan Dus, který koordinuje podporu pro obyvatele Hrušek, a to v různých podobách: finanční, materiální, dobrovolnické a psychologické. Pomoc v Hruškách bude dlouhodobá záležitost, předpokládáme proto, že se budeme na místě trvale zdržovat minimálně do října, posléze vyhodnotíme aktuální situaci, ale i nadále budeme na místo dojíždět.

■ Ivana Dingová, HRS

Kdo s námi pomáhá?

Tomáš Chavalka

Na začátku byl můj dětský sen stát se hasičem, vojákem, policistou, kosmonautem nebo záchranářem. Když ve čtrnácti došlo na volbu, místo vojenské školy přišel diabetes a všechny moje vysněné dveře se v mžiku zavřely.

Neodradilo mě to a dál jsem si šel za svým a učil se všechny možné dovednosti v rámci civilních možností. Od military a různých kurzů přežití, práce s vysílačkou a mapou, sebeobrany až po kurzy první pomoci... Prostě všechno, co potřebujete k přežití apokalypsy.

Mamka mi vždycky vyčítala, že ztrácím čas a utrácím peníze, že bych mohl dělat něco užitečnějšího.

V roce 2002 přišla povodeň a já si oblékl holínky, montérky a rukavice a vyrazil jsem pomáhat.

Tenkrát jsem si připadal skvěle. Dělal jsem něco, co dávalo smysl. Lidé táhli za jeden provaz a atmosféra, i přes všechno to neštěstí, byla povznášející.

Pak přišlo dlouhé období, kdy se nic „velkého“ nestalo. Já se sice dál vzdělával v různých dovednostech, abych byl připravený kdyby „něco přišlo“, ale za celou tu dobu jsem

aktivně nevyhledával, jaké možnosti dobrovolnictví u nás jsou.

Pak přišel rok 2020. Obec Šumvald na Olomoucku smetla blesková povodeň. Já, otrávený po prvním lockdownu kvůli covidu, který jsem strávil zavřený doma, jsem cítil velkou chuť něco dělat. Být užitečný. A tak jsem se shodou okolností dostal k Diakonii a mohl s nimi do Šumvaldu vyrazit.

Po dlouhých letech jsem si zase připadal užitečný a dávalo mi naprostý smysl co a proč dělám. Po návratu jsem se hned pustil do mnohem intenzivnějšího vzdělávání. Stal jsem se zdravotníkem Českého červeného kříže a začal se aktivně věnovat dobrovolnictví. Mohl jsem se zúčastnit i různých kurzů a školení od Diakonie, například první psychosociální pomoci, která se mi pak velice hodila při práci v nemocnici na covid oddělení, kde jsem trávil čas od listopadu až do dubna 2021.

Když pak v létě přišlo na Jižní Moravu tornádo, první, co mě v pátek ráno zajímalo, bylo, jak se tam dostat a být zase užitečný. Diakonie mě nezklamala a po krátké domluvě se v sobotu vyrazilo. Dohromady jsem tam strávil necelé tři týdny.

Moje pocity, zkušenosti tam nabrané, příběhy lidí, kterým jsme pomáhali, nasazení dobrovolníků a celkové fungování party lidí, která se tam sešla, to by vydalo na celou knihu.

Každopádně jsem se domů vrátil ještě odhodlanější pokračovat v tom, co dělám. Přijde mi, že i přes všechno to utrpení je na takto zasažených místech díky té lidské sounáležitosti svět lepším místem.

Stále můžete přispívat přes veřejnou sbírku Diakonie, č. ú.: 2100691426/2010 nebo pomocí DMS na číslo 87 777 ve tvaru **DMS DIAKONIEPOMOC 30** nebo **60** nebo **90**. Cena je 30, 60 nebo 90 Kč.

Už stovka rodin získala rychlou podporu z [krizového fondu Krabice online](#). Ten vznikl začátkem roku v reakci na pandemii koronaviru, která nejcitelněji zasáhla rodiny v nouzi. Jejich osud nebyl lhostejným ochotným dárcům. Příspěvky putovaly rodinám nominovaným sociálními pracovníky z azylových domů či krizových a terénních služeb Diakonie. Zde jsou příběhy některých z nich.

Paní Markéta

Paní Markéta se sama stará o dceru a syna, kterého podporuje na vysoké škole. Když pár let po rozvodu přišla exekuce, zjistila, že jí bývalý manžel zanechal pořádné dluhy. Kvůli pandemii navíc přišla o práci v restauraci. Našla si proto práci v továrně, jenže v lednu přišel pracovní úraz, po kterém o zaměstnání znovu přišla. Její příjmy sotva stačily na nájem.

Janákovi

Janákovi žili na ubytovně i se sedmiměsíční Janičkou, kterou mají svěřenou do péstounské péče. V nevyhovujícím prostředí trápily miminko ekzémy a alergie. Skoro veškeré příjmy Janákovi dali na předražený nájem, léky a speciální protialergickou výživu pro Janičku. Začátkem ledna se přestěhovali do lepšího bytu. Byl ale nezařízený, bez pračky a nábytku, na které Janákovým chyběly prostředky.

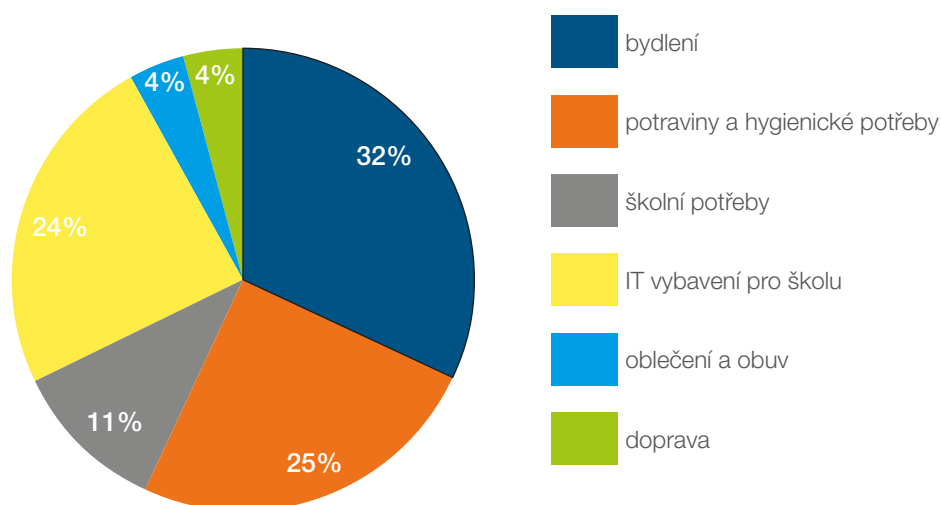
Paní Alena

Paní Alena pracuje ve výdejně jídel a sama se stará o jedenáctiletou dceru. Už od loňského jara měla zkrácený úvazek na pět hodin denně, protože výdejna fungovala v omezeném režimu. V listopadu byla nucena se vystěhovat z bytu a musela složit kauci na nový. Bojovala s placením nájmu a na další životní potřeby jí nezbyvaly prostředky.

Paní Zuzana

Paní Zuzana má desetiletého syna. Po propuštění z výkonu trestu našla přístřeší v azylovém domě Diakonie a usilovala o navrácení syna Tomáše do péče. Chvilí to vypadalo, že se jí nepodaří najít práci, protože je téměř neslyšící. Nakonec získala zaměstnání na částečný úvazek. Příspěvek z krizového fondu využila na jídlo a školní pomůcky pro Tomáše.

Využití prostředků z krizového fondu

Alice se odhodlala odejít od partnera. Jeho problémy s alkoholem už byly neúnosné. Přála si, aby syn vyrůstal v lepším prostředí. Našla pro ně byt, který je potřeba dát do kupy, aby se mohli nastěhovat. Nastěhovat se synem ihned nemůžou, ale doma s partnerem, který se s jejím odchodem těžko smiřuje, už ho nechat nechce. Vymysleli jsme, že než bude nové útočiště zabydlené, může syn jet na tábor. Až se vrátí, bude na něj čekat nový, bezpečný domov. Díky příspěvku z krizového fondu Krabice online mohla Alice tábor zaplatit.

Fotografie ani jména nejsou skutečné, příběh ale skutečný je.

Děkujeme vám všem, kteří pomáháte s námi.

Od 12. 12. 2020, kdy jsme sbírku Krabice online spustili, jsme poskytli:

504 285 Kč na podporu konkrétním rodinám a dětem.
Celkem jsme podpořili **303 jednotlivců** ze **105 rodin**.

72 žádostí o podporu svých klientů nám poslalo
31 pracovníků a pracovníků Diakonie.

V našich střediscích jsme podpořili
15 rodin z Mostu ■ **12 rodin** z Jaroměře ■ **9 rodin** z Vrchlabí.

**Pomozte nám
s rekonstrukcí
speciální školy**

V ZÁPOLÍ

Mateřská škola a základní škola speciální Diakonie ČCE Praha už více než 28 let vzdělává žáky s mentálním postižením. Součástí školy je internát, družina a školní jídelna.

**Bez velké rekonstrukce nemůžeme
ve škole děti dále vzdělávat.**

Každý dar nás posune k cíli.

Termín rekonstrukce červenec–prosinec 2022.
Další informace o projektu www.skolapraha.diakonie.cz

Finanční prostředky můžete posílat přes darovací formulář
na www.skolapraha.diakonie.cz/daruj

Děkujeme.

Investorem rekonstrukce je

Diakonie
Českobratrské církve evangelické